

เทศบัญญัติ

เทศบาลเมืองแพรงษา

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๕

เทศบาลเมืองแพรงษา

อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพรกษา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับพื้นที่ในชุมชนสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ และรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองแพรกษา สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ประกอบกับ องค์การบริหารส่วนตำบลแพรกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลเมือง ทำให้บรรดาข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้วให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่ ซึ่งปัจจุบันข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแพรกษา เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖ ได้ผ่านการบังคับใช้ชั่วคราวมาเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว ควรยกเลิกข้อบัญญัตินี้ และตราเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕ ขึ้นใช้บังคับต่อไป จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพรกษา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล
พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลเมืองแพรกษาโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองแพรกษา และ
ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพรกษา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยง
หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองแพรกษา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดย
เปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองแพรกษาแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแพรกษา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยง
หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้
ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการหรือการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศล
ตามประเพณี

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิด ไม่ว่าจะ เป็น สัตว์เลี้ยง หรือ สัตว์ป่า หรือ สัตว์
ชนิดอื่นๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอก
สถานที่เลี้ยงสัตว์รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้นรวมถึงผู้ครอบครอง
สัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ใน
ลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลเมืองแพรกษา

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองแพรกษา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองแพรกษาเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลเมืองแพรกษา โดยเด็ดขาด ได้แก่

(๑.๑) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๑.๒) ปลาปิรันยา , ปลาปักเป้า

(๑.๓) คางคกไฟ

(๑.๔) สัตว์ดุร้ายต่างๆ

(๑.๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ

(๑.๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

(๒) ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ไก่ กระจับปี่ แมว ลิง ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้โดยเด็ดขาด

(๒.๑) วัด สำนักสงฆ์ ศาลาประชาคม

(๒.๒) ริมนนระหว่างหมู่บ้าน และถนนภายในหมู่บ้านทุกหมู่

(๒.๓) สถานที่ราชการทุกแห่ง

(๒.๔) ที่สาธารณะภายในหมู่บ้าน

การเลี้ยงสัตว์อื่นนอกจากประเภทที่ได้ระบุไว้ในวรรคแรก ให้กระทำได้ภายใต้ความเห็นชอบของเทศบาลเมืองแพรกษา แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยงสัตว์

การห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตพื้นที่ ที่ระบุไว้ใน (๒.๑), (๒.๒), (๒.๓), (๒.๔) หากเพื่อการศึกษาหรือเหตุจำเป็นอื่นให้กระทำได้ภายใต้ความเห็นชอบของเทศบาลเมืองแพรกษา

(๓) ในสถานที่เอกชนภายในเขตเทศบาลเมืองแพรกษา ให้เลี้ยงสัตว์ควบคุมตามประเภทสัตว์ ตามจำนวนที่กำหนดดังต่อไปนี้

(๓.๑) โคหรือแพะ

(๓.๑.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๒ ตัว

(๓.๑.๒) พื้นที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไปเลี้ยงได้จำนวนรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๕ ตัว

(๓.๒) ไก่ เป็ด ห่าน หรือนก

(๓.๒.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๕ ตัว

(๓.๒.๒) พื้นที่เกินกว่า ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๓.๒.๓) พื้นที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไป เลี้ยงได้จำนวนรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๒๐ ตัว

(๓.๓) สุนัข หรือแมว

(๓.๓.๑) พื้นที่ไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๒ ตัว

(๓.๓.๒) พื้นที่เกินกว่า ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๓ ตัว

(๓.๓.๓) พื้นที่เกินกว่า ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้จำนวนรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๔ ตัว

(๓.๓.๔) พื้นที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไป เลี้ยงได้จำนวนรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๖ ตัว

(๔) การเลี้ยงสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด ไก่ สุนัข แมว กวาง ตะพาบน้ำ นก ห่าน กบ จิ้งหรีด ผึ้ง จระเข้ กระจับปี่ ลิง นอกเขตพื้นที่ที่ระบุไว้ใน (๒.๑), (๒.๒), (๒.๓) , (๒.๔) นั้น สามารถกระทำได้ แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์นั้นออกนอกที่เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

(๔.๑) จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควร ยกเว้นสัตว์บางประเภทตามข้อ ๖ (๓) ให้เป็นไปตามจำนวนที่กำหนดไว้

(๔.๒) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ

(๔.๓) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน การเลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัขและมีการปล่อยออกนอกที่เลี้ยงสัตว์โดยมีการควบคุมจากเจ้าของสุนัขด้วยเครื่องควบคุมสุนัขที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งสุนัขมิให้ทำร้ายผู้อื่น หรือทำความเสียหายให้กับสิ่งของสาธารณะ หรือของบุคคลอื่น มิถือเป็นการปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยงสัตว์

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวตามวรรคแรก จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามเทศบัญญัตินี้ และตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองแพรกษา โดยเคร่งครัด

(๕) การเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติตามการภายใต้มาตรการต่อไปนี้ด้วย

(๕.๑) สถานที่ตั้ง

(๕.๑.๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อาศัยที่อยู่ใกล้เคียง มีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วน อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้านเว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

(๕.๒) อาคารและส่วนประกอบ

(๕.๒.๑) ต้องเป็นเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๕.๒.๒) พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เฉอะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้ น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

(๕.๒.๓) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๕.๒.๔) คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวน สัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

(๕.๒.๕) การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเท ให้เพียงพอ

(๕.๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

(๕.๓.๑) การระบายน้ำต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัว อาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

(๕.๓.๒) การกำจัดมูลสัตว์ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๕.๓.๓) การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ ถ้ามีการสูมไฟไต้แมลง ให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุ รำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้ง กระจายออกไปนอกสถานที่ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความ เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุรำคาญ จากกลิ่นเหม็น

(๕.๔) การเลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัขมีมาตรการที่ต้องปฏิบัติเพิ่มเติม ดังนี้ การขึ้นทะเบียนสุนัข

(๕.๔.๑) ให้สุนัขเป็นสัตว์ที่ต้องขึ้นทะเบียนและให้เจ้าของสุนัขไป ขึ้นทะเบียน ในกรณีที่เจ้าของสุนัขมิได้เป็นเจ้าบ้านตามทะเบียนบ้านต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าบ้าน

(๕.๔.๒) เจ้าของสุนัขต้องนำไปรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรค พิษสุนัขบ้าไปขึ้นทะเบียน ณ ที่เทศบาลเมืองแพรงษา ภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่สุนัขเกิด หรือภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่นำสุนัขมาเลี้ยงในเขตเทศบาลเมืองแพรงษา ด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นไป ทำการแทน

แบบคำขอขึ้นทะเบียนสุนัขให้เป็นไปตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๕.๔.๓) ในกรณีต่อไปนี้ให้ดำเนินการภายใน ๓๐ วัน

(๑) เมื่อมีการเปลี่ยนเจ้าของ ให้เจ้าของใหม่แจ้งต่อ หน่วยงานที่รับขึ้นทะเบียนที่เทศบาลเมืองแพรงษา

(๒) เมื่อมีการย้ายที่อยู่ของสุนัข ให้เจ้าของสุนัขแจ้งต่อ หน่วยงานที่รับขึ้นทะเบียนที่เทศบาลเมืองแพรงษา

(๕.๔.๔) ในกรณีที่สุนัขตาย เจ้าของสุนัขต้องแจ้งต่อหน่วยงานที่ ขึ้นทะเบียนไว้ที่เทศบาลเมืองแพรงษา ภายใน ๓ วัน นับตั้งแต่วันที่สุนัขตาย ตามแบบที่นายกเทศมนตรี เมืองแพรงษากำหนด

(๕.๔.๕) ในกรณีที่สุนัขหาย เจ้าของสุนัขต้องแจ้งต่อหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนไว้ที่เทศบาลเมืองแพรเทศภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่ทราบ และหากเจ้าของสุนัขพบสุนัขที่หายแล้วก็ต้องแจ้งให้หน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนไว้ที่เทศบาลเมืองแพรเทศทราบ ภายใน ๓ วัน นับแต่วันพบสุนัขเช่นกัน

(๕.๔.๖) การแจ้งตามข้อ (๕.๔.๓) , (๕.๔.๔) , (๕.๔.๕) เจ้าของสุนัขอาจแจ้งด้วยตนเองหรือใช้วิธีการอื่นใดที่ทำให้หน่วยงานที่รับขึ้นทะเบียนที่เทศบาลเมืองแพรเทศทราบข้อมูลได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองแพรเทศ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลเมืองแพรเทศ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจเทศบาลเมืองแพรเทศในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๐ ให้นายกเทศมนตรีเมืองแพรเทศ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๕

(ลงชื่อ) อิม แพทมอ

(นายอิม แพทมอ)

นายกเทศมนตรีเมืองแพรเทศ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ) วันชัย คงเกษม

(นายวันชัย คงเกษม)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ